

νεκα τού δυσαναγνώστου της υπογραφής και της διεύθυνσης, ή και της ένταλσης ελλείψεως τοιαύτης.

Συγχαίρω τους βραβευθέντας εις τον 80ον Διαγωνισμό των Λύσεων και περιμένα τας φωτογραφίας των προς δημοσίευσιν. Είς το προσεχές φύλλον ελπίζω δε θλ δημοσιεύη το συμπληρωμα του Εισπαθώματος.

Μικρά Μυστικά επιθυμούν νάνταλ-λάξουν: ή Άμυδρά Λάμψης με την Αά-τριά του Ώραιον - ή Θρωμίονος Κώνωψ με τόν Ένθμιον, Άρσάκειάδα Λαρίσης, Κυ-ριαν με τας Καμελίαν, Άθραν τού Πηλιον, Αεροναυτοπούλαν, Κουνοδι και Νεαρδόν Γ-παρδίν - τόν Μαγαμένον Ρόδον με τόν Ο-ρεινον Θερινης Νυκτός, Άλκωνίδα, Κρυφο-δαγκανιάραν, Ίδεώδες Κουκλάκι και Άγ-γελον της Αγίας - ή Μεμελίη με τόν Φαι-δίμην, Πούλιον-Αράκον, Κυρία με τας Κα-μελίαν, Νιαγάρην και Ταπεινά Γιασεμί - ή Θεσσαλίας Καλλιτέχνης με τόν Θεσσαλικόν Ά-θσος, Πηρόν τών Άγγέλων, Κυρία με τας Καμελίαν και Βροστίη τού Διδός - ή Κου-κουναροβρεμμένης με τόν Άθσος τού Μαίον, Δουλοδι της Καρδιάς, Άγωνίασαν Ψυχήν και Αταβήριον Ρόδον - ή Ποιμενίς τού Παναχαϊκού με τήν Βασίλισσαν τών Αιθέρων - τόν Δουλοδι της Καρδιάς με τόν Ήγε-μόνα τού Φωτός, Λιακόν Άνεμον, Άλκω-ρίδα, Κόκκινον Γαρύφαλο και Γαϊδουράγκα-θον - ή Βίσμαρξ με τήν Άηδόνα της Γίδης, Αιμιλίαν Χάβ, Ίδεώδες Κουκλάκι και Στάρ-λέν - ή Μεριστέος με τόν Αδ - Ρε - Μι, Γλυκόν Τραγουδοστήη και Μαγαμένον Ρόδον - ή Λόφος τού Γάνου με τόν Πρίγκιπα της Έπαλθρου, Ίπποτιη τού Πηλιον, Κεντρύ, Μανταρινιάρον και Νεκροκόρακα - ή Ζαππίς με τόν Αεράκι τού Βουνού, Ήλεκ-τρικόν Σπινθήρα, Πικρομένην Καρδούλαν, Κιτρινην Μάσκην και Μαργαρίταν τού Φά-νοτος.

Τών καθυστερούντων τετράδια δεν δη-μοσιεύονται νέα προτάσεις περί ανταλλαγής Μικρών Μυστικών, αν δεν ανταποδώσουν πρώ-τα διά τού Γραφείου μας τά όρειλόμενα.

Άπό ένα γλυκό φίλδκι στέλλει ή Διά-πλασις προς τους φίλους της: Νυκτοκόρακα, Δοδα ή Άλανδόν (αι παραγγελίαι σου έτε-τελέστησαν) Μεριστέα (βεβαίως, αι τωρι-αι επιστολαί σου εινε καλλίτεραι· αλλά και αι πρώται, πού λεγει, δεν ήταν «σαχλές»· τó ά-λατάκι δεν έλειπε ποτέ... αλήθεια, σ' ευ-χαριστώ διό τόν Εισπαθώμα κ' έλπίζω νά έχη συνέλειαν άτελείωτον, τώρα μάλιστα με τήν καινοτομίαν) Ζαππίδα (ΕΕ) διά τήν ώραι-στάτην έκθεσιν τών εκ τού εργαστηρίου έντυ-πώσεων τώντι, πόσα περίεργα και θαυμαστά παρουσιάζει ή σφροτρορία! τώρα περιμένα και τó άλλο θέμα πού τό ήχρισες διά προσεχή έπι-στολήν) Βίσμαρξ, Φρούριον της Μορεμβασίας (δικαι μού γράφεις τώσον όλίγα; κανονικά νά μην έχω τίποτε νά σου άπαντήσω) Σπιθα-Τιγαν, Άρσάκειάδα Λαρίσης (ευχαριστώ πολ-λό διά τόν Εισπαθώμα) Χρυσήν Άρθοδόμηη (μόνον, δύο λεπτά; άξιερωσω πολύ περισσό-τερα) Αειδέα της Νεαπόλεως αυτό έβαλα) Μυστηριώδη Φύοιη (ναί, είμεθα εις όλα συμ-φωνοι) έπέρασεν ή καταροή και ή πονοκέφα-λος) Δωδωναίον (βραβεϊόν έστειλα, καθώς και άγγελία: ευχαριστώ εκ τών προτέρων) Νεαρδόν Ήθσποϊόν (πού εινε εύτυχής διότι ή έιωθή νά έδη την εικόνα του Ίουλίον Βέρον, αλλά διατί δεν έγραψε χωριστά τήν άπάντησίν του εις την 14ην Κυριακήν) Διάβολον Έσπε-ρινόν, Κουκουναροβρεμμένην (έντός τού έτους θλ δημοσιεύουν τήν Άποτελεσματα όλων μας τών Διαγωνισμών, άρα και ή «Ψυχομάνα» δεν θάρχησιν) Μικρόν Παραήλ, Μεμελίη (έσπει-

λα· ή Άνανίας σάς εύχεται, αλλά δεν νουίζει ότι άρκεί ή εύχά του...) Θωμαίορον Κώνω-πα (Άσκήσιος προς δημοσίευσιν δεν εινε άκό-μη δεκαί· θλ έδη ποτέ πρέπει νά σταλήσιν) Μικρούλαν Πατριναί, (πού είχε τώσον καιρόν νά μου γράψη τήν εύχαριστώμεν όλοι διά τά καλά της λογικής) Άμυδράν Λάμψην, Αιμι-λίαν Χάβ (έχε όλίγην ύπομονήν) Πέτραν Σκανδαίλου κλπ. κλπ.

Είς όσας επιστολάς έλαβα μετά την 27 'Ο-κτωβρίον θάπαντήσω εις τόν προσεχές.

ΤΟΜΟΙ
"THE ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ"
ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879-1893)
ΤΟΜΟΙ 14 (οι έξής: 4,5,6,7,11,15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23)
ΤΟΜΟΙ 8 (οι έξής: 1, 3, 8, 9, 12, 13, 14, 24)
ΤΟΜΟΣ 1 (6 10ος πλησιάζων νά έταντη-θή) φρ. 10.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ
Αί λύσεις δεκται μέχρι της 6 Δεκεμβρίου.
551. Λεξίγριφος.
Μόριον, αίσθημα καχόν
Και με άντωνυμία
Άρκουν αυτά εις τόν λεπτόν

552. Μεταγραμματισμός.
553. Παραλληλόγραμμον.
554. Ρόμβος.
Τό πρώτον και τόν έβδομον θά εύρησ εις τόν μίση. Μικρόν τι ζωον τέλλο μου, πού τόν φοβάσαι· σιωπάς. Τόν τρίτον εινε κάτι τί, πού κάποιος τόν μοιράζει.

Τό τέταρτόν μου άχάνες, πού όλα τόν σκεπάσει. Τώρα έρίνη, έπλε μου, άρχαίος τις ληστής. Κ' έλύθη μ' ένα κτηνικόν ό ρόμβος παρεπυθί. Έστάλη υπό τού Κρόθιος.

556. Κρυπτογραφικόν.
1 2 3 4 5 6 7 8 3 = Άθρναίος στρατηγός.
2 4 8 3 = Στενός συγγενής.
3 6 5 8 3 = Νήσος.
4 3 8 3 = Ήπίθετον.
5 4 3 8 3 = Πάθος.
6 3 4 6 = Χώρα.
7 6 5 6 4 = Ήπίρρημα τόπου.
8 5 6 1 8 3 = Ήπίθετον.
557-560. Μαγική πόλις.

ΛΥΣΕΙΣ
551. Άκροστιχίς.
Τά άρχικά γράμματα τών ζητούμενων λέξεων άποτελουν τόνονμα άρχαία πόλεως, τά δεύτερα Αύτοκρατείρας βυζαντινής και τά τρίτα άρχαία γερμανικής χώρας:

552. Φωνηεντόλιπον.
553. Γρίφος.
ήρξε τις τις
0 μμ πολ τις m τις 111
μμ τις
554. Λύσεις:
451. Πλανήτης (πλάνη, τίς.) — 452. Κάπαρξ — Πάρις. — 453. Κλέος· έλλος. 454. Καλή (καρδιά)

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ
Συνιστάμενον υπό τού Υπουργείου της Παιδείας ως τó κατ' έξοχήν παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, άληθείς παρασχόν εις τήν χώραν ήμών ύπηρεσίας και υπό τού Οίκουμηνικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως άνάγνωσμα άριστον και χρησιμώτατον εις τούς παίδα.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ Έσωτερικού δραχ. 7. Έσωτερικού φρ. χρ. 8
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Έν Έλλάδι λεπ. 15. Έν τώ Έξωτ. φρ. χρ. 0.15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ έν Άθήναις Όδός Εύριπίδου, αριθ 38, παρά τόν Βαρθέλιον Έτος 25 - Αριθ. 45

Περίοδος Β' - Τόμ 10: Έν Άθήναις, 8 Νοεμβρίου 1903 Έτος 25 - Αριθ. 45

ΟΙ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΕΣ ΕΙΣ ΤΟΝ Β' ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΝ ΕΞΣΠΑΘΩΜΑΤΟΣ
[Ίδε Διάπλασιν έ. έ. φυλ. 28^{ον} σελ. 222.]

1, Ιωάννης Σ. Πιστοφίδης. — 2, Άύρα τού Πηλιου. — 3, Όσειροπόλος Ψυχή. — 4, † Τριυλίη. — 5, Φώτος Έμ. Πουπουλίδης. — 6, Σευντεωμένη Σιγωπίς. — 7, Κένταυρος. — 8, Αταβήριον Ρόδου, πρόεδρος τού εν Άλεξανδρεία Συλλόγου «Νεότης» (κορφαίου τών Όμάδων). — 9, Έρημος (Σαχάρη κορυφαίοστών Μονάδων). — 10, Βεατρική. — 11, Κρόταλος. — 12, Άστέρ της Ανατολής. — 13, Δευκόν Κρίνον. — 14, Τσιγγαρέλλα. — 15, Ψάνα - Λούλα. — 16, Σοφία Ν. Τερτιροπούλου. — 17, Μιφριδάτης.

ΑΙΜΙΛΙΑ ΧΩΒ

[ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'. (Συνέχεια)

«Τότε επί τέλους ἐνόησα τί ήθελε νά εἰπῇ ἡ γιαγιά, καί, ἔξω φρενῶν ἀπό τήν λύπη μου, διότι τήν ήκουσα νά προφέρῃ τοιαύτην κατηγορίαν ἐναντίον τοῦ καίμενου τοῦ πατέρα μου, ὠρμησα ἐπάνω της. Ὁ Κάρλος ἐπρόφθασε καί μ' ἐκράτησε.»

«— Ἦσυχάζετε, μίς Αἰμιλία, ἤτοχάσατε δὲν ἔχει συναίσθησιν τῶν λόγων της, μοῦ εἶπεν ὁ Κάρλος.»

«— Ὡ! Κάρλοε, ἀνέκραξα ἐγώ, ἀφῆστέ με νά μιλήσω τοῦ κ. Τσαϊλῆ. Κύριε Τσαϊλῆ, ἀκούστέ με, μήν πιστεύετε αὐτά που εἶπεν ἡ κυρία Χώβ. Τά εἶπε χωρίς νά τα σκέπτεται.»

«Ὁ Κάρλος ἔβαλε τὸ χέρι του ἐπάνω στό στόμα μου, ἔδειξε με τὸ δάκτυλον τὸν παποῦ που εἶχε σηκωθῆ ἀπὸ τήν πολυθρόναν του καί ἐστέκετο ὀρθός, ἀκουμπισμένος στό δεκανίκι τοῦ καί τὸ δεκανίκι τοῦ ἔτρεψε, — τόσον ἦτο ἰσχυρὰ ἡ συγκίνησιν του.»

«— Κάποια παρεξήγησις συμβαίνει ἐδῶ, εἶπε με τόνον γεμάτον ἀπὸ ἀξιοπρέπειαν. Ὁ υἱός μου εἶνε ἀνίκανος νά κάμῃ αὐτὸ που τὸν κατηγοροῦν· θά ἐπιστρέψῃ ἄλλως τε ἐντὸς ὀλίγου, καί θ' ἀποδείξῃ μόνος του τήν ἀθωότητά του. Καθῆστε, κύριε Τσαϊλῆ.»

«Δυστυχῶς, ὅταν ἐπέστρεψεν ὁ μπαμπᾶς, δὲν κατώρθωσε νά ἐξηγηθῇ ὡπως ἔπρεπεν. Εἰς τήν ἀρχὴν ἔμεινε σάν ἀπολιθωμένος ἀπὸ τήν ἐκπλήξιν· κατόπι, ὅταν ἐπέρασεν ἡ πρώτη στιγμή τῆς ἐκπλήξεως, ἤρχισε νά ὀμιλῇ χωρίς νά σταματῆσαι, με τρόπον ὅστις προφανῶς διέθετε κακῶς τὸν κ. Τσαϊλῆ ἐναντίον του.»

«— Δὲν βλέπω τί εὐίσχετε ἀνώμαλον εἰς αὐτὸ τὸ γραμματίον, ἔλεγεν· εἶνε ἐν τάξει καί δὲν του λείπει τίποτε· ὁ συντάξιός μου τὸ εἶδε, ὅπως τὸ εἶδα καί ἐγώ, καί δὲν ἔφερε καμμίαν ἀντίρρησην. Αὐτὸ τὸ γραμματίον δὲν ἦτο ποτὲ προσωπικῶς ἰδιῶν μου ἦτο τῆς Ἐταιρίας «Χῶβ καί Χόλπρουκ». Δὲν ἤξεύρω μάλιστα ποῖος ἀπὸ τοῦς δύο μᾶς διεπραγματεύθη τήν ἀγοράν του, οὔτε ἀπὸ ποῦ τὸ εἶχαμεν,» κτλ. κτλ.

«Ὁ κ. Τσαϊλῆ ἐπὶ τέλους ἐφάνη ὅτι δὲν ἐλάμβανε τὸν κόπον οὔτε νά τον ἀκούῃ.»

«— Ἀδικα χάνεις τὰ λόγια σου, Φρειδερίκε, τοῦ εἶπεν ἡ γιαγιά· ἀν δὲν εἶσαι ἐσύ που ὑπέγραψες με τὸ ὄνομά μου αὐτὸ τὸ χαρτί, ποῖος λοιπὸν τοῦπέγραψε; Ἀλλως τε, δὲν θ' ἀργήσῃ νά ξεκαθαρισθῇ αὐτὴ ἡ θλιβερὰ ὑπόθεσις, διότι φυσικὰ θά γίνη ἀνάκρισις, καί ἔσως γίνῃ καί δίκη. Ἐγώ, ἀπὸ μέρους

μου, δὲν θά σε τραβήξω στό δικαστήριον· ἀλλὰ οὔτε θέλω νά σταματήσω τήν καταγγελίαν που θά κάμη ὁ κ. Τσαϊλῆ!

«— Σὲ θερμοπαρκαλῶ, Εὐνίκη, ἐφώναζε τότε ὁ παππούς, παῦσε νά κατηγορῆς καί νά ἐνοχοποιῆς ἔτσι τὸν δυστυχεῖ υἱόν μου!

«Ἡ μπαμπᾶ ἐδαλαιν ἐνα σπαρακτικὸν λυγμὸν καί ἔφυγε, διότι δὲν ἠμποροῦσε ν' ἀντιβῆ περισσότερον.»

«Ὁ πατέρας μου ἐπεριπατοῦσε με βήματα μεγάλα μέσα εἰς τὸ δωμάτιον καί ἐχειρονομοῦσε καί ἐφώναζε λόγια χωρὶς κανένα εἰρμὸν μεταξύ των, σάν νά εἶχε χάσῃ ἔξω ἀπὸ τὸ λογικὸν του. Ἐνθυμοῦμαι ὅτι ἐμβήκατε τήν στιγμήν που τὸν ἀγκάλιαξα ἀπὸ τὸν λαιμὸν καί του ἔλεγα ὅ,τι ἠμποροῦσα νά φαντασθῶ διὰ νά τον ἠσυχάσω καί νά τον παρηγορήσω. Ἐσεῖς που δὲν ἠκούατε τίποτε, φυσικὰ θά μᾶς ἐπῆρατε ὅλους μᾶς διὰ τρελλούς! ...»

«Ὁ κ. Τσαϊλῆ ἐξήτησεν ἀπὸ τὸν μπαμπᾶ με τὸν εὐγενέστερον τρόπον τοῦ κόμου νά εὐραστήθῃ νά τον συνοδεύσῃ εἰς τοῦ εἰρηνοδίκου. Τὸς εἶδα με χαρὰν μου νά φεύγον μαζὶ· εἶχα τὴν ἀφέλειαν νά πιστεύω ὅτι τὰ πράγματα δὲν ἦσαν τόσον μπερδεμμένα καί ὅτι ἡ παρέμβασις τοῦ εἰρηνοδίκου εὐκόλως θά τα ἔξεμπέρδανε, καί ὅτι ὁ μπαμπᾶς ἐπρόκειτο νά ἐπιστρέψῃ λευκός ὡς ἡ περιστερὰ ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν τῆς ὥρας.»

«— Πηγαινέτε καί εἰς μαζὶ, εἶπα εἰς τὸν Κάρλον, καί ἐπιστρέψατε τὸ ταχύτερον νά μου εἰπήτε ὅτι ὁ μπαμπᾶς τοῦς ἔδωσεν ἐπὶ τέλους νά ἐνοησῶσιν ὅτι δὲν ἔχει τίποτε αὐτὸς νά πάρῃ καί νά δώσῃ εἰς αὐτὴν τήν ἀξιοδάκρυτον ὑπόθεσιν.»

«Ἐμμεν ἐμβρόντητος, ὅταν τον εἶδα νά μου ἀπαντᾷ με δάκρυα στό μάτια:

«— Βεβαίως, δὲν θά τον ἐγκαταλείψω τὸν πατέρα σας, ὀτιδήποτε καί ἂν συμβῇ.»

«— Ὅτ᾽ ταχτοποιηθῶν βέβαια ὅλα στή στιγμή, δὲν εἶν' ἔτσι; τὸν ἠρώησα, ἀνήσυχος πάλιν.

«— Δὲν ὑπάρχουν παρά μερικαὶ συμπτώσεις μόνον ἐναντίον του, μοῦ ἀπήνησε με ζῶηρον τόνον· ὁ πατέρας σας εἶνε, τὸ ὀρκίζομαι, τόσον ἀθῶος ὅσον τὸ παιδί που μόλις ἐγενήθη.»

«Ἀὐτὴν τὴν φεραν τὴσση πεπσίθησιν ἐφανέρωσαν τὰ λόγια του, ὥστε ἀνέκτησα κατὰ τὸ ἥμισυ τὸ θάρρος μου, καί, μόνον στῆν ἐκατάλαδα καί εἶδα πλέον τί ἀκριβῶς συνέβαινεν, ἐσκέφθην ὅτι ὁ ἀθῶος δὲν κατορθώνει πάντοτε με μόνην τήν ἀθωότητά του ν' ἀπαλλαγθῇ ἀπὸ τὸ ἔγκλημα, διὰ τὸ ὅποιον κατηγορεῖται.»

«Δὲν ἤξεύρω ἂν θά κατορθώσω νά σας τα εἰπῶ ὅλα ἕως τὸ τέλος! Ὁ εἰ-

ρηνοδίκης ἔκαμε προανακρίσεις, ὅπως λέγουν οἱ νομικοί, καί ἐπειδὴ εἰς αὐτούς τοὺς νομικοὺς ἀεφάνῃ πιθανόν» ὅτι ὁ πατέρας μου ἦτο ἔνοχος, ναί, ἐνοχος, αὐτὸς που εἶνε ἀδύνατον οὔτε καρφίτσιν νά πάρῃ ἅμα εἶνε ξένη, — ὁ εἰρηνοδίκης κ. Γουίλλαρδ τὸν προσεκάλεσεν ἢ νά παράσῃ ἐγγύησιν τριάκοντα χιλιάδων δολλαρίων, ἢ νά τον πᾶνε στήν φυλακὴν. Ἐπειδὴ δὲν εἶχεν οὔτε τὸ τέταρτον ἀπὸ τὸ πσοδὸν ἐκεῖνο, ἠναγκάσθη νά ξενυκτῆσῃ μέσα εἰς ἐν κελίον τοῦ δεσμωτηρίου, ὁ πατέρας μου... Ὡ! κυρία Φάγγ, ἐκλαυσα τόσον πολὺ ὥστε δὲν ἔχω πλέον οὔτε ἓνα δάκρυ στό μάτια μου. Αὐτὸς! αὐτὸς! στή φυλακὴν. Ὡ! Θεὲ μου! εἶνε δυνατόν; ...»

«Φαντάζομαι τί θά μου εἰπήτε: δὲν εἶχε τριάντα χιλιάδας δολλάρια στήν τσέπην του, ἀλλὰ ἔχει τόσους πλουσίους φίλους που ἠμποροῦσαν νά τον βοηθήσουν· διατὶ νά μὴ ἀποταθῇ πρὸς αὐτούς; Κυρία Φάγγ, ὁ Κάρλος ἔτρεξεν εἰς ἔλον τὸ Κιμποσσέτον δι' αὐτὸν τὸν σκοπόν, καί — τὸ πρᾶγμα κατὰ ἀπίστευτον! — δὲν ἦδρε οὔτε μίαν δακάρν! Οἱ πλουσιώτεροι ἔκαμαν τὸν κωρόν. Αἰσχος εἰς ὅλους αὐτούς τοὺς ψεύτικους φίλους! Αἰσχος εἰς ὀλόκληρον τὸ Κιμποσσέτον! Ὡς καί ἡ γιαγιά, μ' ὄλην τήν περιουσίαν που ἔχει, δὲν ἠθελῆσε νά μᾶς δανείσῃ οὔτε ἓνα λεπτόν!

«Ὁ πατέρας μου εἶνε στή φυλακὴ ὡς κλέπτῃς! Ὡ! κυρία Φάγγ, πῶς ἠμπόρεσα κ' ἔγραψα αὐτὰ τὰ φριτὰ λόγια!»

Κυρία Φάγγ, σχεδὸν τόσον συγκινημένη ὥσθ καί ἡ Αἰμιλία:

«Ἄχ! κόρη μου, ὁ Θεὸς ἄς γίνῃ βοηθός, καί ἰδικός σου καί ὅλης τῆς οἰκογενείας σου! ἔχετε ἐμπιστοσύνην εἰς αὐτόν! Αὐτὸς μόνος εἰμπορεῖ νά σας ἐνισχύσῃ εἰς αὐτὴν τὴν σκληρὰν δοκιμασίαν.»

(Ἐπεταί συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΔΗΣ

[Κατὰ τὸ ἀγγλικὸν τῆς Σοφίας Μάυ]

ΣΤΙΧΟΙ ΕΚ ΤΗΣ ΠΕΙΡΑΣ

Ἀγάπα αὐτὸν που σε ὀρμηθεῖ Κι' ἂν σε πικραίνῃ τακτικὰ Μ' ἀπόφευγε ὅποιον σε παινεῖ Με λόγια κολακευτικά.

Καί δὲν ἀρκεῖ τὸ συμβουλό σου Μονάχα νά τον ἀγαπᾶς Παρὰ ὅσα σου εἶπε, γιά καλό σου, Νά τα ἔκτελῃς ὅπου κι' ἂν πᾶς.

I. Γ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΟΣ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 76ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΠΡΟΣ ΣΥΝΘΕΣΙΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΛΕΚΗΣΕΩΝ

[Ίδε Διάπλασιν τοῦ 1902, σελ. 339]

Εἰς τὰς ἀρχάς τοῦ Διαγωνισμοῦ τοῦτου, εἶχαμεν τήν μάλιστα τῶν κλιμαίων Ἀσκήσεων. Ἐλθὼν τὰ μέτρα μου, καί τὸ κακόν, ἂν δὲν ἐξέλκυσεν ἀκόμη ἐντελῶς, τουλάχιστον ἐμετριάζθη. Τώρα ἔχομεν τήν μάλιστα τῶν ἀντιγραμμένων Συλλογῶν. Σὰς το εἶπα καί ἄλλοις: Μερικοὶ συνθέτου Ἀσκήσεις πολὺ περισσοτέρας ἀπ' ὅσας τοῖς χρειάζονται, καί ἀρῶ κρατήσουν εἰκοσιν αὐτοῖ, τὰς καλλιτέρας, διανεμῶν τὰς ἄλλας χριστιανικῶς εἰς συγγενεῖς καί εἰς φίλους, οἱ ὅποιοι τὰς ἀντιγράφουν μηχανικώτατα καί τὰς στέλλουν ὡς ἰδικᾶς των. Δεκαπέντε τουλάχιστον Συλλογαὶ τοῦ πρώτου Διαγωνισμοῦ, εἶνε ἀντιγραφή ἕξ ἐξ ἑργασίας! Τὸ ἐνόησα πολὺ καλά, — διότι γνωρίζω ἐγὼ τὰς δυνάμεις τῶν φίλων μου, καί εἶμαι εἰς θέσιν νά ἤξεύρω τί εἰμπορεῖ καί τί δὲν εἰμπορεῖ νά κάμη καθένας, — ἀλλὰ τί νά κάμω; Νά τὰς ἀποκλείσω; Οἱ ὄροι τοῦ Διαγωνισμοῦ δὲν μου ἔδιδαν τὸ δικίωμα, διότι αἱ ξέναι αὐταὶ Ἀσκήσεις δὲν ἦσαν, βλέπετε, καί δημοσιεύμεναι. Νά τὰς ὑποβίβω σκοπιμῶς καί νά μὴ ἀφίσω καμμίαν νά πάρῃ κληθῆσιν; Δὲν μου ἄρσειε νά κάμω κληπονοθεύσεις... Ἦναγκάσθη λοιπὸν νά τὰς συμπεριλάβω, νά τὰς κατατάξω καί νά τὰς κρίνω ὡς νά ἦσαν αἱ γνησιώτεραι Συλλογαί, καί... νὰδικητῶ ἐν γνώσει πολλοὺς ἄλλους, οἱ ὅποιοι εἰργάσθησαν εἰλικρινῶς! Πολὺ θλιβερὸν αὐτὸ δι' ἐμέ! Καί ἤθελα νά ἤξευρα τί συνέσειδον ἔχουν αὐτὰ τὰ παιδιά (καὶ οἱ ἀντιγραφεῖς καί οἱ... ἀντιγράφοι νοῦ ἐκουσίως), διὰ νά μ' ἐξωθοῦν εἰς τοιοῦτον ἄδικον, διὰ νά μου πρῶξιν οἰνὸν τὴν λύπην, καί... διὰ νά μου δίδουν τὸν λόγον τῆς τιμῆς των — τὸ συλλογίζομαι καί φρίττω, — ὅτι συνέθεσαν μόνον τὰς Ἀσκήσεις, τὰς ὁποίας μόνον ἀντέγραψαν. Μὴ δὲν ἔμαθον λοιπὸν ἀκόμη τὰ δυστυχῆ αὐτὰ παιδιά ὅτε δίδει κανεὶς τὸν λόγον τῆς τιμῆς του, καί πῶς ὄνομα ζεταὶ ἐκεῖνος που τὸν δίδει, ἐγγράφως μάλιστα, διὰ νά βεβαιώσῃ ἐν ψεύδος;

Ἔνοιαν σας ὅμως, καί αὐτὸ δὲν θά ἐναγίνῃ πλέον. Ὅτ᾽ λάθω τὰ μέτρα μου, καί αἱ ἀντιγραμμένα Συλλογαὶ θά λείψουν ὀλοτελῶς. Εἰς τὴν προκήρυξιν τοῦ νέου Διαγωνισμοῦ, θά ἰδῆτε. Προϊδοποιῶ μόνον τοὺς ἐνδιαφερόμενους, διὰ νά μὴ ἐτοιμασοῦν...

Ὁ Διαγωνισμὸς μὲς, ὅπως γίνεταί τῶρα, παρουσιάζει καί ἐν ἄλλο ἄστον:

Οἱ νέαι συνδρομηταί, οἱ ἐγγραφοί νοι μετὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας, εἶνε ὑποχρεωμένοι νά περιμένουν ἐν ὀλόκληρον ἔτος, διὰ νά ἠμπορέσουν νά στείλουν Ἀσκήσεις. Ἀλλὰ μήπως καί πολλοὶ ἀπὸ τοὺς παλαιούς, ἂν δὲν εὐκαιρῶσιν νά προφθάσιν τὴν προθεσίαν, ἂν δὲν ἔχουν ὄρεξι ἐκείνας τὰς ἡμέρας, ἂν εἶνε ἀσθενεῖς κτλ. κτλ. δὲν ἀποκλείονται καί αὐτοὶ ὀλόκληρον ἔτος; Ἐπὶ λέφθη, λοιπὸν δεῖ πρέπει νά γίνωνται ὅσο Διγγωνισμοὶ πρὸς σύθεσιν Ἀσκήσεων, ἤτοι ὁ ἓνας διὰ τὴν πρώτην ἐξαμηνίαν τοῦ ἔτους, καί ὁ ἄλλος διὰ τὴν δευτέραν. Ἡ προκήρυξις τοῦ πρώτου Διαγωνισμοῦ, διὰ τὰς Ἀσκήσεις τῆς ἀ' ἐξαμηνίας τοῦ 1904, θά δημοσιευθῇ εἰς τὸ πρῶσεξις.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν σημερινόν, παρητῶ ὅτι αἱ Ἀσκήσεις, μετὰ τὰς πέρας δημοσιεύσεως «Ὀδηγίας πρὸς σύθεσιν Ἀσκήσεων», δὲν παρουσιάζουν πλέον τὰ μεγάλα ἑλαττώματα, τὰ ὅποια ἔδαμεν εἰς προηγούμενους Διαγωνισμούς. Μερικοὶ μόνον, — δυστυχῶς· ἐκ τῶν καλλιτέρων συθετῶν, — ἐπιμένουν ἀκόμη νά ἐξοπάτουν ἀπὸ τὰ λεξικὰ τὰς πλέον σπανίας καί ἀγνωστὰς λέξεις, διὰ νά κατατρεπάζουν τὰ Σχῆματὰ των, τὰς Ἀκροστιχίδας των, κτλ. Ἐλπίζω ὅμως ὅτι θά διορθωθοῦν καί αὐτοί, ὅταν θά ἴδωσιν σήμερον, ὅτι ὄλα αὐταὶ αἱ ἄλτοι Ἀσκήσεις, ὀρθόταται καί ἀκριβέσταται κατὰ τὰ ἄλλα, δὲν ἐθεωρήθησαν ὡς δημοσιεύματα, ἢ καὶ ἂν ἐθεωρήθησαν τοιαῦται, δὲν ἐμετρήθησαν ὁμως μετὰ τῶν πολὺ καλῶν. Διὰ τοῦτο καὶ μόνον, πολλοὶ ἐκ τῶν διαγωνιζομένων, οἱ ὅποιοι θά εἶχαν ἐλπίδας καὶ ἀξιώσεις βραβείου, θά ἴδωσιν ἐκπληκτικὸν τόνομα των... πολὺ πᾶρ κατῶ.

Ὅσον ἀφορᾷ τῶρα τοὺς καχογράφους, τοὺς μουντζουρωτάς, τοὺς βιαστικούς, τοὺς ἀπρημένους, ἄς μάθουν ὅτι αὐτοὶ ἐζημιώθησαν, διότι ἀπέλειψαν ὅλας τὰς Ἀσκήσεις, ποῦ δὲν ἠμποροῦσαν νά τὰς διαβάσω ἢ ποῦ δὲν εἶχαν ἀπεικασί τῆ; λύσιν, καί κατέταξα ἀμειλιτωτῶς τὴν Ἀνωτέραν Τάξιν ὅσους ἐλητημόνησαν νά σημειώσωσιν τὴν ἠλικίαν των.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

[Ἐκ τῶν δύο ἀριθμῶν, οἱ ὅποιοι συνοδεῶν ἕκαστον ὄνομα, ὁ πρώτος σημαίνει τὸ ποσὸν τῶν ἑρωτηθῶσιν καὶ δημοσιευομένων Ἀσκήσεων, ὁ δὲ δεύτερος πόσαι ἐκ τῶν Ἀσκήσεων τοῦτιον ἦσαν πολὺ καλαί. Τὸ ἄθροισμα τῶν δύο ἀριθμῶν ὀρίζει τὴν θέσιν τοῦ διαγωνιζομένου. Ἄν οἱ ἀριθμοὶ δύο διαγωνιζομένων δίδουν τὸ ἴδιον ἄθροισμα, (20 + 7 καὶ 18 + 9 = 27) προηγείται ὁ ἔχων τὸν δεῦτερον ἄριθμὸν μεγαλύτερον (18 + 9). Ὁ τρίτος ἀριθμὸς, ὁ συνοδεύομενος ὑπὸ E, δηλοῖ τὸ ποσὸν τῶν

ἀπονεμηθέντων εἰς ἓνα ἕκαστον Ἐδῶσμων. Ἡ δημοσιεύσις τῶν ἐρωτηθῶσιν Ἀσκήσεων, ἢ ὅποια ἤρχισεν ἡδὴ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου, θά ἐξακολουθῆσῃ μέχρι τέλους τοῦ ἔτους· ἀλλ' ἐκ τῶν δημοσιευομένων Ἀσκήσεων θά δημοσιευθοῦν μόνον δ α α ι χ ρ ε ι α ο θ ο υ ν.]

ΑΝΩΤΕΡΑ ΤΑΞΙΣ (16 ἐτῶν καί ἀνω.)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Κένταυρος, 19+9 [14]. — (Ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ ὁ ἀποδίδασκε Ἀρχικαλαμποιοντῆς, με' Ἀσκήσει, 20+10.) ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἀσπὴ τῆς Ἀνατολῆς, 20+6 [13]. — Ἑλένη Ν. Τρεπεκλή, 19+5 [12].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Δυσόχαρτον, 19+4 [11]. — Ἐρυσθό, Νέσος, 17+5 [11]. — Βολιωτικὸ Κρασί, 17+5 [11].

ΕΠΑΓΝΟΣ: Βοσκοπούλα τῆς Δίφρας, 18+4 [11]. — Ἐλληνοπούλα, 19+3 [11]. — Ἡρώς τοῦ Ζαλόγγου, 19+3 [11]. — Κλεις τοῦ Πόντου, 15+6 [10]. — Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς, 16+5 [10]. — Φιλόπατρις Ἰά, 17+4 [10]. — Ἀύρα τῆς Κερκυρας, 19+2 [10]. — Παρηγορο, Ἄγγελος, 18+2 [10]. — Ζαπφίς, 14+5 [9]. — Χωλὸς Διάβολος, 14+4 [9]. — Ἀδὰκ Καρδία, 15+3 [9]. — Ἄρως τοῦ Κάμου, 16+2 [9]. — Μυστηριώδης Φύσις, 14+3 [8]. — Βιολέττα τοῦ Κελμοῦ, 15+2 [8]. — Ἀνδρέας Κοκκωνῆς, 15+2 [8]. — Κυνηγὸς τῶν Αἰγύγων, 13+3 [8]. — Πεινασμένος Καρχαρίας, 12+4 [8]. — Δ. Τ. Μπόσκηος, 14+2 [8]. — Κυκλαμιά, 14+2 [8]. — Ἄρως τοῦ Παρνασοῦ, 15+1 [8]. — Πήστος τοῦ Βορνέου, 11+4 [7]. — Δὸ Πέ. Μγ., 11+4 [7]. — Γλυκεῖα Πατρῆς, 10+2 [6].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Διονύσιος Π. Ἀμούργος, 9+2 [5]. — Ἀφρικανικός Ἥλιος, 6+2 [4]. — Τυφίος, 5+2 [3]. — Πέτρα Σκανδάλου, 6+1 [3].

ΜΕΣΑΙΑ ΤΑΞΙΣ (12 ἕως 15 ἐτῶν.)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἀναὶν Γατῆ, 18+8 [13].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Πράσινο Χαβιάρι, 20+6 [13]. — Περρωμένον, 13+6 [12]. ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἀσπρὸ Ποντικίκι, 20+5 [12]. — Πλοῖον τοῦ Δουναβέως, 19+5 [12]. — Ἄγγελος Χαρᾶς, 19+4 [11].

ΕΠΑΓΝΟΣ: Ὤραλα Χαλκίς, 18+5 [11]. Ἐυδοκίος Ὀρίων, 18+4 [11]. — Ἀμυρῶν, 17+4 [10]. — Χαλκιδετικὴ Νύξ, 17+4 [10]. — Ἰωάννη Β. Οἰκονομβουλίου, 16+4 [10]. — Κρόταλος, 17+3 [10]. — Μικρός Μυρβανός, 15+4 [9]. — Ἀύρα τοῦ Ἡλίου, 15+4 [9]. — Βασίλισσα τῶν Αἰθέρων, 15+3 [9]. — Τριπόλεμος, 15+3 [9]. — Ἐέλπουσα 12+4 [8]. — Γρανικὸς, 13+3 [8]. — Πικρομένη Κερδούλα, 14+2 [8]. — Νιαγᾶρας, 15+1 [8]. — Κερκυρατικὸ Ροδάκιον, 13+2 [7]. — Ἑλληνικός Ἡρωστῶς, 12+2 [7]. — Νύμφη τοῦ Σηκουάννα, 13+1 [7]. — Γεράσιμος Π Ἀλβιζᾶτος, 9+3 [6].

ΚΕΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Δούκισσα τῶν Σαλῶνων, 9+2 [5]. — Ἀρχαίος Ἑλλήν, 8+2 [5]. — Μαρκήσιος Βαλδουίνος, 7+2 [4]. — Μικρὸς Ἀθηναίος, 6+2 [4].

ΜΙΚΡΑ ΤΑΞΙΣ (11 ἐτῶν καί κάτω.)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Λατμαργὸ Ποντικί, 18+7 [12].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Δημήτριος Β. Βαλασσάδης, 19+6 [12]. — Γεώργιος Ν. Τρεπεκλῆς, 19+6 [12].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἐρημὸν Ὄρφανόν, 18+5 [11]. — Ζήτω ἡ Ἑλλάς, 17+5 [11]. — Στεναγμὸς τοῦ Ἀνέμου, 15+6 [10].

ΕΠΑΓΝΟΣ: Ἀσιὸς τῆς Δίφρας, 15+5 [10]. — Φροῦ Φροῦ, 15+5 [10]. — Ἀνεψίδος τοῦ

Βασίλειος, 16+4 [110Ε]. — Ζώριγκ 17+3 [10Ε]. — Λουλουδι τής Καρδιάς, 18+2 [10Ε]. — Ζίνα, 17+2 [9Ε]. — Κράθις, 1+4 [9Ε]. — Αιγιεύς, 1+4 [9Ε]. — Εύτυχία Ε. Σολωμού, 1+5 [7Ε]. — Θεσσαυρής των Κυθίων, 12+3 [7Ε]. — Καρδιογνώστης, 8+5 [6Ε]. — Ερεβώδης Ρύς, 10+3 [6Ε]. — Ανδρομάχη Μκυρογόνους, 10+2 [6Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ : Κεράτιος Κόλπος 7+2 [4Ε]. — Τνώ, 5. — Μεγάλη Άρκτος 4. — Αναμμένο Σπίρτο. 2

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

[ΜΥΘΙΟΤΟΡΗΜΑΤΑΚΙ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕ'

Ήτον ώραία ή βραδυά, άν και λιγάκι δροσερά. Άλλ' αυτό δέν έδλαπτε καθόλου. Η δροσιά μάλιστα έφερε την γαλήνην εις τή μυαλά των μεγάλων μας θαλασσοπόρων, και όταν, ματά την διανομήν των τροφίμων, επιβιβάσθησαν ένας-ένας εις την βάρκαν του κύρ Άγιώνη, με έναν μεγάλην πλοίαρχον σάν τον κύριον Στέφανον, έπήγαν νά τα χάσουν από την χαράν των.

Περιττόν νά σας είπω ότι είχαν συναισθανθή πλέον και μετανοήση διά την τρέλλαν που έκαμαν νά φύγουν έτσι από τό σπίτι...

Ενώ όμως έπλησίαζαν νά φθάσουν εις τό σπίτι, τους έκυριεσε πάλιν ή άνησυχία.

Τί συνέβαινε λοιπόν;

Άνθρωποι με φανάρια έτρεγαν έδω κ' εκεί κοντά στον ποταμόν. Άλλοι, χωμένοι μέσα στό νερό, έφαχναν προσκεκτικά εις όλες τές γωνιές. Όλοι, και οί γείτονες άκόμα, ήσαν στό πέδι.

Άλλά πού νά έβλέπατε την δεσποινίδα Κικήν πώς έρινεν, όταν μέσα στέ; φωνές, πού έρωτούσαν ή μία την άλλην άν εύρέθη τίποτε, άνεγνώρισε την φωνήν του πατέρα της, πού έδιδε διαταγές και έφαχνε και ο ίδιος εις τή πλέον επικίνδυνα μέρη του ποταμού, — όταν εις την μητέρα της πού ήτομισοπεθαμένη από την τρομάραν της και την έκρατούσαν οί άλλες γυναίκες νά μνήν πέση στό νερό.

— Μαιμά μου! μαιμά μου! έφώναζεν ή Κική.

— Κική! Κική!... Είπε ή Κική! ήκουσα τή φωνή της!

— Κική! Κική!... Είπε ή Κική!

— Κική! Κική!... Είπε ή Κική!

Όταν ή βάρκα έπλησίασεν εις την ξηράν, ή Κική έπήδησε πρώτη έξω. Η δυστυχημένη μαμμά της είχε λιπεθυμής. Ο πατέρας της, πού έτρεξε και τον έφώναζεν ο περιβολάρης,

ήτο κοντά της με τή ρούχα του μουσκεμμένα από τή νερά.

— Νά ή τιμωρία μας!... είπεν ή Κική εις τόν Γιαννάκην.

« Ενώ όμως έπλησίαζαν... »

Ο Γιαννάκης και ή Κική, με τή κλάμματα, έγονάτισαν και έφιλούσαν τή χέρια της κυρίας που έμενεν άναίσθητη.

(Έπεται συνέχεια)

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

ΤΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΤΟΥ ΚΑΒΙΔΟΥΛΙΝΟΥ

[ΜΥΘΙΟΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΙΟΥΔΙΟΥ ΒΕΡΝ]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. (Συνέχεια)

Κατά τας τρεις τή απόγευμα, την 13 Οκτωβρίου, πρὸς μεγάλην έκπληξιν των άξιωματικῶν και του πληρώματος, αυτή ή κραυγή κατέβη από τό δίξυγον του μεγάλου ιστού:

— Φάλαινα στην πρύμνη, δεξιά!

Την είχεν ιδή ο καμακιστής Δουροῦς. Και πραγματικῶς, πρὸς τή βορειανατολικά, ένας μυρωπὸς ὄγκος έλικνίζετο επάνω εις τόν κυματισμόν της φουσκοθαλασσίας.

Άμέσως όλα τή τηλεσκοπία έστράφησαν πρὸς εκείνην την διεύθυνσιν.

Και, εν πρώτοις, μη τυχόν είχε κάμη λάθος ο καμακιστής;... Ήτο φάλαινα άληθινά ή μήπως ήτο τό σκάφος κανενὸς ναυαγισμένου πλοίου;...

Και ήρχισεν άμέσως ή συζήτησις:

— Άν εινε φάλαινα, παρετήρησεν ο υποπλοίαρχος Άλλότ, πώς μένει έτσι ακίνητος;

— Μήπως, απήντησεν ο υποπλοίαρχος Κοκεμπέρ, έτοιμάζεται για νά βουτήξη;

— Εκτός άν κοιμάται... διέκοψεν ο κ. Έρτώ.

— Όπωςδήποτε, είπε πάλιν ο Άλ-

λότ, θά μάθωμεν τί εινε, άν ο πλοίαρχος θελήση νά διατάξη...

Άλλ' ο πλοίαρχος Μπουρκάρ δέν απεκρίνετο, και με τό μικρὸ τηλεσκόπιόν του έκύτταζεν άδιάκοπα τό κήτος...

Κοντά του έστέκετο και ο ιατρὸς Φιλιάλ, ο οποίος ειπε τότε:

— Φαντασθήτε άν εινε νεκρά όπως τώσες άλλες που είδαμε ως τώρα.

— Νεκρά; άνέκραξεν ο υποπλοίαρχος Άλλότ.

— Ίσως και νά μνήν εινε φάλαινα... προσέθεσεν ο πλοίαρχος Μπουρκάρ.

Επιώπησαν τότε όλαι. Κανείς δέν ήτο δυνατὸν νά ειπῆ ωρισμένως τί ήτο, διότι ο ὄγκος εκείνος απείχε τούλαχιστον έξι μίλια από τόν «Άγιον Ένώχ».

— Πλοίαρχε... είπε μετ' ὀλίγον ο Άλλότ.

— Ναι, ναι! απήντησεν ο κ. Μπουρκάρ, έννοῶν πληρίστατα διατί ο νεαρός άξιωματικὸς ήτο τῶσον άνυπόμομος.

Άμέσως διέταξε νά ὀρτσάρουν τό πλοϊόν και νά κ'αργάρουν τές σκάβες. Ηλλάξεν άμέσως πορεία ο «Άγιος Ένώχ», και πριν σημάγουν αι τέσσαρες, δέν απείχε πλέον παρά μισὸ μίλι από τό κήτος.

Αδύνατον πλέον νά κάμουν λάθος ήτο φάλαινα, αλλά άγνωστον άν ήτο νεκρά ή ζωντανή.

— Άν εινε κοιμισμένη, είπεν ο κ. Έρτώ, δέν θά κοιπιάσωμεν νά την καμακώσωμεν.

Καθηρέθησαν άμέσως εις την θάλασσαν αι φαλαινίδες του υπάρχου και των δύο υποπλοίαρχων, έξωπλίσθησαν, και έξεκίνησαν μαζί και αι τρεις, ενώ τή πλοϊόν άνεκόσμευεν.

Όταν έπλησίασαν άρκετά κοντά εις τό κήτος, έξωρίσθησαν εις τρόπον ὄστε νά του κόψουν τόν δρόμον, άν έδοκίμαζε νά φύγη. Άλλά μετ' ὀλίγον είδαν ότι ήσαν περιτταί αι τόσαι προφυλάξεις, και ο υπάρχος άνέκραξε:

— Δέν μπορεί οὔτε νά βουτήξη οὔτε νά μας φύγη... αυτή έδω...

— Οὔτε νά ξυπνήσῃ!... έπρόσθεσεν ο υποπλοίαρχος Κοκεμπέρ. Είπε νεκρά!

— Μά, επί τέλους! άνέκραξεν ο Ρωμανὸς Άλλότ, δέν υπάρχουν πλέον παρά ψόφιες φάλαινες σ' αυτά τή πελάγη!

— Άς την δέσωμεν όπωςδηποτε! διέταξεν ο κ. Έρτώ, διότι άξίζει τόν κόπον.

Η φάλαινα ήτο τεραστία τό μέγεθος, και φαίνεται ότι ο θανάτος της ήτο πρόσφατος, διότι καμμία δυσωδία δέν έβγαίνεν από εκείνον τόν πλωτόν ὄγκον.

Δυστυχῶς, όταν ήλθαν δίπλα της αι φαλαινίδες, είδαν οί ναῦται ένα πλατὺ χάσμα εις τό άριστερόν πλευρόν της, και τή έντερα της χωμένα έξω. Ελειπε ένα κομμάτι της οὔρας της. Η κεφαλή

της ήτο λυῶμα, και τό στόμα της ὀρθάνοικτον, ενώ τή γενεία της έντελῶς ξεκολλημένα από τή οὐρά της. Έννοείται ότι τό πάχος της, τό μουσκειμένο και άλμυρισμένο από τή θάλασσαν, δέν είχε πλέον καμμίαν αξίαν...

Δι' αυτό και την άρητν εκεί πού την ήσαν.

— Στό καλάρι! διέταξεν ο κ. Έρτώ.

Όταν έφθασαν οί φαλαινίδες, εις τό πλοϊόν και τας έσήκωσαν επάνω, ο υπάρχος άνέφερε τή καθέκαστα εις τόν κυβερνήτην.

— Λοιπόν, δέν ήτο καμακωμένη ή φάλαινα; ήρώτησε τότε ο κ. Μπουρκάρ.

— Όχι, απήντησεν ο κ. Έρτώ: τή κομάτι δέν κάμουν πληγῆς αὐτοῦ του είδους... Μιῦ έφάνη πὸς ήτον ζουλιμημένη...

— Και ποιὸς νά την εξούλιος... Άν έκαμαν αὐτήν την έρώτησιν εις τόν Ζαχαρίαν Καβιδουλίνον, εύνόητος ή ήτο ή απάντησίς του. Αὐτὸς λοιπὸν είχε δίκαιον και άδικον ὄλοι οί άλλοι;

Άληθινά λοιπὸν είχεν έρημώση εκείνα τή παράλια ή μεγάλην νεροφείδα του;.. Τὸ ταξίδι έξηκολούθησεν αίσίως. Ο άνεμος ήτο πάντοτε οῦριος. Άλλά φάλαινα οὔτε μία έφάνη. Και μόνον διάφορα συντρίμματα ναυαγισμένου πλοϊόν, λείψανα λέμβων και ιστιῶν, συνήντησεν ο «Άγιος Ένώχ» εις τόν δρόμον του.

Και όλα εκείνα τή ναυάγια έφαίνοντο έτσι ήσαν άποτελέσματα φοβερῶν συγκρούσεων!

Τέλος, την 20 Οκτωβρίου, ή μονοτονία διεκόπη, και παρουσιάσθη εύκαιρία εις τόν «Άγιον Ένώχ» νά γεμίση μερικά από τή άδεια βρεγέλια του.

Επειδὴ ο άνεμος είχε μετριασθῆ ὀλίγον, ο κ. Μπουρκάρ είχε διατάξη νά ανοίξουν τή βελαστράλια (πρόστια) και τές κουρτελάτες (παρίστια). Όρατος ήλιος έφώτιζε τόν άνεφελον οὐρανόν, και ο ὀρίζων ήτο καθαρὸς εις ὅλην την περίμετρον.

Κατά τας τρεις, ο πλοίαρχος και οί άξιωματικοί του εκουβέντιζαν επάνω στό κάσαρο, όταν άντήχησε πάλιν ή κραυγή:

— Φάλαινα... φάλαινα!

Και την φοράν αὐτήν ήτο ή φάλαινα ὀλοζώντανη, διότι έφάνη με τό τηλεστόπιον ή στήλη των ὑδρατιῶν που ένναζεν από τούς ρῶθνάς της.

— Ρίξτε στή θάλασσα και τας τρεις φαλαινίδας! διέταξεν ο κ. Μπουρκάρ.

Έγιναν άμέσως οί κατάλληλοι χειρισμοί, έξεκίνησαν πάλιν αι τρεις φαλαινίδες υπό τας διαταγῆς του υπάρχου και των υποπλοίαρχων, και δέν άργησαν νά πλησιάσουν τό φιλάνοπτερον εκείνο κήτος, τό ὅποϊον άνήκεν εις τό είδος τὸ λεγόμενον «κουλαμακά». Είχε μήκος τούλάχιστον 28 ἔως 29 μέτρων, και,

με τή στηθαία πτεράγιά του που είχαν μήκος τριῶν μέτρων και την τριγωνικήν οὔραν του, βεβαιῶς είχε βάρος εκατόν τῶνων περίπου. Άνο το έδλεπεν από κοντά έ Καβιδουλίνος, θά έβαζε στοίχημα ότι θά έβγαζαν και' ελάχιστον διεκόσιαι βαρελίου ελαίου από αὐτό.

Αι τρεις φαλαινίδες τὸ έπλησίασαν, χωρίς νά τας αντίληφθῆ καθόλου. Οί καμακισταί ήσαν ὄρθιοι εις τās θέσεις των, έτοιμοι νά το καμακώσουν και νά τὸ πληγώσουν θανασίμως. Άλλά την στιγμήν που ή λέμβος του υποπλοίαρχου Άλλότ έπεφτε δίπλα του, τή κουλαμακά έστράφη τῶσον άπαιτόμως, ὄστε ὀλίγον έλειψε νά κομματιάση την φαλαινίδα, και κατόπιν εδυσθίσθη, αφού έκτύπησε τή θάλασσαν τῶσον δυνατά με την οὔραν του, ὄστε τὸ νερό έτινάχθη εις ὕψος είκοσι μέτρων.

Άμέσως οί ναῦται ήρχισαν νά φωνάζουν:

— Α! τὸ δαιμονισμένο!

— Πάει! ξεφυγε!

— Και οὔτε μιὰ καμακιά δέν έφαγε!

— Και πότε θ' άνεβῆ πάλιν;

— Και νά δοῦμε πού θ' άνεβῆ!

Τούλάχιστον μισὴν ὄραν θά έμενε μέσα στό νερό ή φάλαινα. Την επερίμεναν λοιπόν. Και τό μόνον πού είχαν νά κάμουν, ήτο νά παρακαλοῦν ν' αναβῆ στα βέντο, διά νά ήμπορέσουν νά την κυνηγήσουν με τή κουτιά και με τή πανιά.

Κατά τας τέσσαρες, είδαν την στήλην των ὑδρατιῶν, σταν βέντο εύτυχῶς, εις απόστασιν ὄχι μεγαλιέτραν από μισὸ μίλι.

— Ίσα τή πανιά και πιάστε τή κουτιά! διέταξεν ο κ. Έρτώ.

Και τὸ κυνήγι ήρχισεν. Έρευσεν ή φάλαινα, την κατεδιῶκον αι φαλαινίδες, ήκολούθησε ο «Άγιος Ένώχ». Άλλά ή νύκτα έπλησίαζε, και άκόμη δέν είχαν

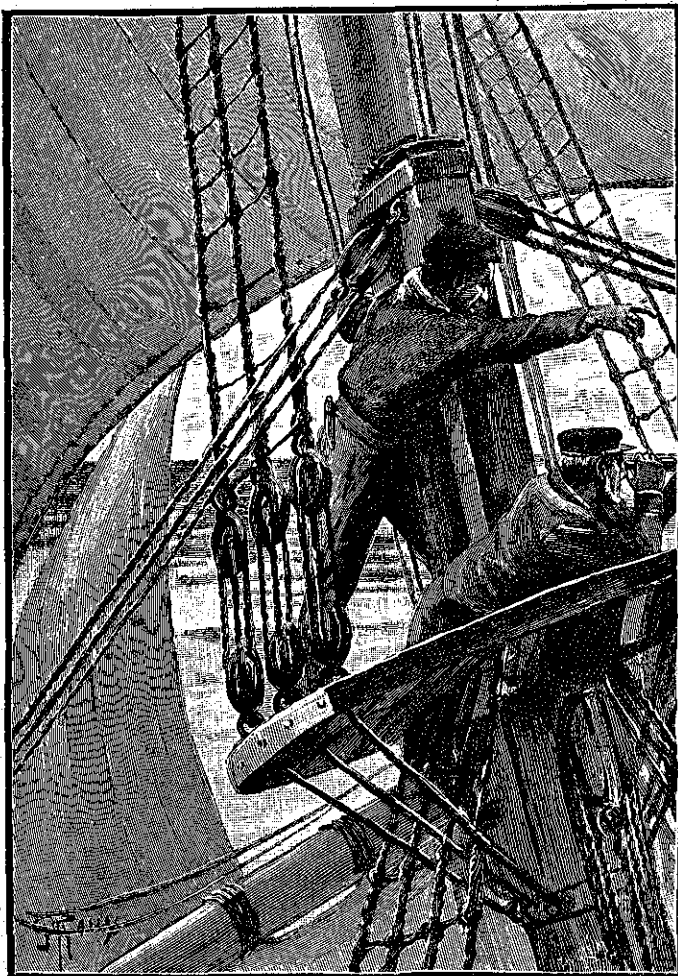
κατορθώση νά την πλησιάσουν και νά την πληγώσουν. Άν έστοτείνιαζε και ένύκτον, θά ήναγκάζοντο νά την εγκαταλείψουν και ο κόπος των θά επήγαινε χαμένος...

Ήτο πλέον εξ ή ὄρα, όταν ο καμακιστής Δουροῦς, ὄρθιος εις την πρύραν της λέμβου, έφώναζε:

— Πλοϊόν εμπρός!

Έσηκώθησαν άμέσως οί τρεις λέμβοι άξιωματικοί νά το ίδοῦν.

Και είδαν εν τριῖστιον, με δλα τή

« Φάλαινα στην πρύμνη! δεξιά! » (Σελ. 356, στ. 6'.)

πανιά επάνω, πού άρμένιζε στην μπουρίνα, εις απόστασιν τεσσάρων μιλίων πρὸς τή βορειανατολικά.

Ήτο φαλαινοθηρικόν, άμφιβολία δέν υπήρχεν. Ίσως μάλιστα είχαν ιδή οί ὀπτηρές του τὸ κουλαμακά, τὸ ὅποϊον εύρίσκετο καταμεσῆς άνάμεσα σ' αὐτό και τās φαλαινίδας.

Έξαφνα, ο Ρωμανὸς Άλλότ έκაცέβασε τὸ τηλεσκόπιόν του και έφώναζεν:

— Είπε ο «Ρέπτων»!

— Ναι!... ειπε ο «Ρέπτων»... απήντησεν ο κ. Έρτώ. Φαίνεται πὸς έρχεται πρὸς τὸ μέρος μας...

— Διά νά μας χαιρετήσῃ! προσέθε-

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου τής Παιδείας ως τό κατ' εσχολήν παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, ἀληθείς παρασχόν εις τήν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίαν καί υπό του Οἰκουμηνικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καί χρησιμώτατον εις τούς παῖδας.

TIMH ΣΥΝΑΡΜΟΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἘΤΟΣ Ἑσωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἑσωτερικοῦ φρ. χρ. 8

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

TIMH ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΑΔΟΥ Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.—Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0.15

Περίοδος Β'.—Τόμ. 10. Ἐν Ἀθήναις, 15 Νοεμβρίου 1903 Ἐτος 25. Ἀριθ. 46

τῆν καί Κρότιον — ἡ Ἀνεμώνη τοῦ Βουνοῦ με τῆν Διμίλιαν Χωδὴ καί Τρελλοπαιδοῦ τῶν Ἀθηνῶν — ἡ Διονυσία Πηγή με τῆν Νεαράν Ἰπάρκην Ἑλληνοπούλαν, Φίλιαν τοῦ Κίματος, Γλυκόν Τραγουδιστήν καί Λαράν τῶν Γονέων — τὸ Ἀεράκι τοῦ Βουνοῦ με τῆν Τσιγγαρέλλα, Ἰτασικὸν Χρυσάνθεμον καί Φίλιαν τοῦ Κίματος — ὁ Μάδρος Ἀετὸς με τὸ Μι-Πι-Πι, Διμίλιαν Χωδὴ, Μανιώδη Ἀεμίον, Κίτρινην Μάσκαν καί Πύθηκον τοῦ Βορρέου — ὁ Λάτρης τῆς Δημητροῦ με τῆν Μικροῦλαν Πατριάν, Φίλιαν τῶν Καλῶν, Διονυσία Πηγήν, Ἰδανικήν Γλυκίτητα καί Σιρ-Ιά-Φαλούδ — τὸ Ἐρυθρὸν Ρόδον με τῆν Μαρίδα τοῦ Ἐυρίπου, Θερινὴν Βροχίαν καί Κελαιδίστραν — τὸ Μαγαμένον Ρόδον με τῆν Κόρην τοῦ Ἀθέρους, Ἀηδόνα τῆς Ἰδης, Ἐριθίη τοῦ Πραξιτέλους, Μι-Πι-Πι καί Χαροῦμένην Καρδοῦλαν — ὁ Κερδῶς Ἐριθίης με τὸν Φλόσσορον τοῦ Βοσπόρου, Λαφροσερῆ Ναιάργον Λέοντα τῶν Ἰνδιῶν, Ἰτασικὸν Χρυσάνθεμον καί Ἀγωνίσσαν Ψυχίαν — τὸ Λουλοδὶ τῆς Καρδίης με τῆν Ἀηδόνα τῆς Ἰδης, Νυκτοκόρακα, Ἰατρόν τῆς Νεολαίας, Στάντλεῦ καί Γλυκόν Τραγουδιστήν — ὁ Λέων τῆς Χαίρνεϊας με τὸν Λέοντα τῶν Ἰνδιῶν, Τρελλὸ Ναιτάκι καί Σιμουριτάκι — ὁ Πύθηκος τοῦ Βορρέου με τῆν Κροσφοδαγκανιάραν — ὁ Ὀλυμπος με τὸν Φάρον τῆς Μυκόνου, Κρόταλον, Ταπεινὸν Γίασεμι, Ἀσπίδα τῆς Ἀθηνῶν καί Φιλοπάριδα Ἰάδα — ἡ Ἀνέλιπτος Λαρά με τῆν Κυρίαρ με τὰς Καμσαίς καί Γαϊδουράγκαθον.

τῆν ὥραιαν ἐπιστολήν· τὸ Κεντρὸ μὲν γράφει: σπανίως διότι τὸν ἔχει πολλὰ ἀσχολίας.) Παλλάδα, Μαγαμένον Ρόδον, Δρ-Ρε-Με (εὔγε, ἔξωχος ἡ ἀπάντησί σου πρὸς τὸν κύριον... Ἀθὼν - Νεσπιέρ.) Αἰγυπτιακὴν Μοῦσιαν (βραβεῖον ἔστειλα· ναί, πρέπει νὰ νικήθῃ ἐπιτέλους αὐτὴ ἡ τεμπελιά καὶ νὰ μου γράψῃς συχνότερα.) Ροδίαν Κρηνηγετιδα (σὲ συχαίρω, καὶ εἰς ἀνώτερον ὁ προορισμός σου ἔξαμα νὰ μὴ μου γράψῃς τόσον καιρὸν;) Σάϊνον (καλὴ ἔρεξι λοιπόν!) Δρόν τοῦ Κάμπον (βριβεῖον ἔστειλα· εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τῆς τόσο ενεργείας σου) Ἀρίωνα τῶν Μηθωναίων (καλὸς ἦλθες· τὰ ἔστειλα). Πεπρωμένον (ἔστειλα.) Ἀνέλιπτον Λαράν (σημαίνει... ὅτι πρέπει νὰ περιμένῃς ἀκόμη ὄλιγον· τὴν μεγαλιτέραν ὑπομονὴν πρέπει νὰ ἔχουν οἱ ἀνταλλάσσοντες Μικρὰ Μυστικά.) Ἀφῶν Γκαρδ (ὁ κ. Π. σοὺ ἔγραψεν ἰδιωτικῶς [ΕΕ] διὰ τῆν ὥραιοτήτην ἐπιστολήν καὶ θερμὰς εὐχαριστίας δι' ὅσα γράφετε· ναί, αὐτὰ τὰ εἶπεν ὁ Νίσιος, ἀλλὰ δὲν ἦτο φιλόσοφος τοῦ Μεσαίωνα;) ἦτο σύγχρονος, ἀπέθανε πρὸ ὀλίγων ἐτῶν.) Μιθριδάτην, Κίτρινον Νεόμουν, Κορνοβαίολον Ἐκτορα καὶ λοιποῦς, τὸν ὅποιον ἐλήθησαν αἱ Ἀπαντήσεις διὰ τῆν 14ην Κυριακήν. Ἐἰς δόσας ἐπιστολάς ἔλαδα μετὰ τὴν 2 Νοεμβρίου διηκνήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ Αἱ λύσεις δεκάται μέχρι τῆς 13 Δεκεμβρίου. Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποῦ δέον νὰ γράψωμαι εἰς λύσεις τῶν οὐ διαγωνιζόμενων, πωλεῖται ἐν τῷ Γραφεῖν μας εἰς φακέλλους, ὃς ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.

Ἀπὸ ἐνα γλυκὸ φίλδι στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους τῆς: Ὀλυμπος [ΕΕ] αἱ ἐπιστολαί σου πάντοτε μοῦ ἀρέσουν καὶ εἰνε περιττὸν νὰ ἐρωτῶς διὰ τοῦτο ὁ κ. Π. σοὺ ἀπήγγησεν ἰδιωτικῶς, σήμερον ἔγραψον τὸ ψυδώνυμον τῆς ἀδελφῆς σου: Ἀλκυονίδα (κάθε ἄλλο εἰμπορεῖ νὰ συμβαίη, παρ' αὐτὸ που λέγεται· τὰ τετραδία σου εἰνε πολὺ καλὰ καὶ στέλλονται πάντοτε.) Λάτριν τῶν Ἀστέρων (σὲ εὐχαριστῶ δι' ὅσα γράφετε· εἰμαι εὐτυχὴς που ἔχω τὸσον ἀρσιωμένους φίλους.) Ἀθῶν Καρδίαν (διὰ τὸ «χαρτάκι» δὲν πειράζει· ἀλλὰ διὰ τὴν συντομίαν; ἄλλην φορὰν, ἐνθυμοῦμαι, μοῦ ἔγραψες ἐκτενέστερα· ἢ μήπως ἐροθήθης διότι εἶπα ὅτι δὲν ἀγαπῶ τὰς ἐκτενεῖς ἐπιστολάς; ἐνοῶ τὰς πάρα πολὺ ἐκτενεῖς.) Ἰσπότην τοῦ Πηλοῦ [Ε] διὰ τῆν ὥραιαν ἐπιστολήν, ὁ «Κοῦκός» σου πολὺ εὐμορφος.) Ἀθῶς Ἐλλίδος, Ναιάργον (ὥραιο ἡ ἰδέα σου, ἀλλὰ χρειάζονται πολλὰ χρήματα διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ· καὶ πού νὰ εὑρεθῶν;) Ἀγγελοῦ Ἀβερμινόν (ναὶ «τῆ Ἑλλάδι τὸ τράκιον.») Γεωργίαν Δ. Πακινῶ, Ρομαντικὴν Καρδίαν (σὲ εὐχαριστῶ θερμότερα δι' ὅσα καλὰ γράφετε· ἢ κληρώσις τῶν Δώρων θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους· πιθανὸν μερικὰ τετραδία νὰ ἐχάθησα, εἰς τὸ Τεχνορομπεῖον, καὶ ἐκ τούτου ἡ ἀπορία σου· τὸ περιοδικόν που λέγεται εἰνε ἀνεύρητος ἀντιγράφῃ τῆς «Δικτασιῶς» καὶ τίποτε ἄλλο· ὅταν ἔχη κανεὶς τὸ πρωτότυπον, τὸ τὸ θέλει τὸ ἀντιγράφον;) Λέοντα τῶν Ἰνδιῶν (μὴν εἰσαι ἀνυπόμονος· εἶδες ὅτι ἐν Παιδ. Πνεῦμά σου ἐδημοσιεύθῃ) Ἀροπούλαν τοῦ Τυμφρηστοῦ [Ε] διὰ τῆν ὥραιαν ἐπιστολήν· πολὺ ἐλυπήθην που δὲν ἤμπορέσας νὰ ἔλθης εἰς ἄλλοτε.) Ἀνεμώνη τοῦ Βουνοῦ (χαίρω πολὺ που ἔγινε καλὰ ὁ ἀδελφοῦός σου ὁ Θεὸς νὰ σοὺ τον φυλάγῃ πάντα τὸν ἀγαπημένον μο· φίλοιον) Ἀεράκι τοῦ Βουνοῦ (ἔγινε καλῶς.) Φίλιαν τῶν Καλῶν (ἔστειλα.) Δοκίμασον τῶν Σαλόμων (ὁ Ἀνανίας κατενηυσιέθη με τὸν πτελόν που τοῦ ἔδωσας.) Μικρὴν Τρελοῦλαν (λοιπόν, ἐκράτησες καὶ γιὰ τὸ ἄλλο γράμμα, γιατί θὰ μου γράψῃς κάδε δεκαπέντε; σὲ περιμένω γράψῃς μου καὶ πῶς σου ἐράνη τὸ Μοναστήρι.) Πλοῖον τοῦ Δοννάβωος [Ε] διὰ

- 563. Λογοπαικτικὸς Λεξιγράφος. Φίλον μὴ λάθης ποτε κατένα, Τὸν χαρακτηρῆρά του πρὶν νὰ γνωρίσῃς. Σ' αὐτὰ που εἶπα εἰνε κρυμμένα Ὅσα χρειάζονται διὰ νὰ με λύτῃς.
- 565. Ἀναγραμματισμός. Ἀνετάρακα ἐνα μέρος τῆς. ἰθαλάσσης. Ὅμως εἶδα με μεγάλη μου ἀπορίαν Τὰ νερά νὰ ἡρεμήσουν—μὴ γέλασῃς, Καὶ σὲ τῆ θέσι των νὰ μείνωσιν τῆν ἰδίαν.
- 566. Πυράμις. Θίμων νὰ βάλῃς εἰς τοὺς σταρούς, Κατόπι μέλου, δέντρον, νηπιά, Ἀνασσαν, τέλος βυζαντινόν, Καὶ σχηματίσεις τῆν πυραμίδα.
- 567. Συλλαδικὸν Κυδόμελον. Ποικιλοτέρων τὸ πρῶτον μου πτηνόν. Τὸ δεύτερον καὶ τρίτον μου κατοπινὸν Δυὸ πόλεις, καὶ αἱ δύο σὲ τῆν Ἐβρώπη. Καὶ κυδόμελον μ' αὐτὰ συλλαδικόν.
- 568-572 Μαγικὸν Γράμμα μετὰ Κυδόμελου. Τῇ ἀνταλλαγῇ δύο γραμμάτων ἐκμάτης τῶν κάτῳ λέξεων δι' ἐνόσ γράμματος καὶ πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, σχηματίζονται ἄλλαι τόσαι λέξεις, ἀποτελοῦσαι κατὰ σειρὰν κυδόμελον: καιρός, ἀκυρός, ὄξωρον, ἀμοιρῶ κανεῖς

- 573 Διπλῆ ἀκροστιχίς ἐξ ἀναγραμματισμοῦ. Αἱ ζητούμεναι λέξεις, ἀναγραμματιστέμεναι, σχηματίζουσιν ἄλλας λέξεις, τῶν ὁποίων τὴ μετὰ ἀρχικὴ σὴ κειμένου, τὸσονα Ἰσπανικὴ πόλις, τὰ δὲ οὐτέτερα πόλις, ἀμερικανικὴ, μεγαλοπόλις:
- 1. Ἀρχίον ὄπιον, 2. Νῆσο; τῆς Ἐυρώπης; 3. Πρόσωπον τῆς Ἀγίας Γραφῆς, 4. Ἐπίσημα, 5. Μετοχὴ κοινῶν ῥήματος.
- 574. Φωνηεντόλιπον ἐξ ἀναγραμματισμοῦ. Αἱ κατωτέρω λέξεις, ἀναγραμματιστέμεναι, σχηματίζουσιν ἄλλας λέξεις, τῶν ὁποίων τὰ ἀρχικὰ ἀποτελοῦν φωνηεντόλιπον γνωμικόν, τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ λύσις:

575. Ἑλληνοσύμφωνον. Τὸ -εο -ειει - τὸ -εο 576. Γριφῶδης συλλαδικὴ Ἀκροστιχίς. Αἱ ἀρχικαὶ συλλαβαί τῶν τεσσάρων λέξεων, αἵτινες εὐρίσκονται λυόμενου τοῦ Γριφού, ἀποτελοῦν ἀρχαῖον ὄθεν (μὴ τηρουμένης παντοῦ τῆς ὁρθογραφίας)

Table with 3 columns: Λι, οτς, α

577. Γριφος παρακατακτός.

Table with 3 columns: Πρόθεσις μο σϋλλαβος, Ἐπίρρημα χρόνου, Μετοχὴ καθ' ἐνικόν.

Διαβεβαιώσιν Σπενῶν νὰ σε βεβαίωσω Δι' αὐτὰς μου τὰς ἀσκήσεις Καὶ τερμῆς λογιὸν δὲ ὡσω Μὴ τυγόν ποτε γαμίσῃς. Ὅτι ἀρήρησα ἢ εἰ ἠκούσα ποιδε καμμίαν Ἀπὸ ἄλλων λεγομένην ἢ τῆν εἶδα τυπωμένην ἢ γραμμένην... ὁδ' ἐ μιν! Μὴ ὑπόληψιν ἐν εἰμὶ "λας Κ'ΝΓ'ΑΥΡΟΣ τὰς στέλλει.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ Γ. ΜΑΚΡΗ ΕΝ ΛΑΡΙΣΣΗ Ἀγοράζονται, ἀνταλλάσσονται, προμηθεύονται καὶ πωλοῦνται γραμματόσημα καὶ εἰκονογραφήμενα δελτάρια. Ἐκδίδεται ἐτησίως «Δοχεῖον Γραμματοσημῶν». Ζητεῖτε σχετικὴν ἀγγελίαν. (Γ-84)

Ἀνταλλάσσω εἰκονογραφήμενα δελτάρια μὲν ἑξωτικῶς. Τὸ γραμματόσημον εἰς τὸ μέρος τῆς εἰκότος.—Γεώργιος Χ. Ἐλευθεριάδης, τελεῖοποιος τῆς Γεωπονίας, Ἀλμυρὸς Θεσσαλίας (Greece). (Γ-88)

Ἀνταλλάσσω εἰκονογραφήμενα δελτάρια πασησ πόλεως. Ἀπάντησις βεβαία — Charilas M. Papadopoulos, Trebizonde, (Turquie). (Γ-89)

Ἐκράζω δημοσίᾳ τὰ θερμὰ καὶ ἀπείρους μου εὐχαριστίας ἐνὶ ἐκάστῳ συλλυπηθέντι μοὶ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς προσφιλοῦ μου Μητρός.—Μάρκος Δ. Κωνσταντινίδης, Βίρκετ-ἐλ-Σάμπ, (Αἰγύπτου) (Γ-90)

Δηλοῦμεν τοῖς φίλοις τῆς Διαπλάσεως ὅτι, ἰσφραζόμεν ἔν Βόλῳ σύλλογον ἐπιδομαζόμενον «Η ΠΡΟΔΟΣ», καὶ σκοποῦνται: α) τὸ εὐσπαθῶμα, β) τὴν ἐγγράφην ἀπύρων πλῆν ἐπιμελῶν καὶ φιλομοῦσων παιδίων. Συδρομή μηνιαία λεπτά 25.

Πρόεδρος: Ἀργάθι, Γραμματεὺς: Μετελλίχ, Ταμίας: Κρόταλος, Σύμβουλοι: Περοισπόλης καὶ Ταπεινὸν Γίασεμι. Ὁ βουλομένης ἀπευθύνητε: Πρὸς τὸν κύριον Γεώργιον Κουγιαννίδην, Ἐμπορικὴν Σχολήν, εἰς Βόλον. (Γ-91)

Ἀνταλλάσσω εἰκονογραφήμενα δελτάρια.—Γεώργιος Καρέλλης, ὁδὸς Ἀκαδημίας Πλάτωνος 12, Ἀθήναι. (Γ-92)

ΤΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΤΟΥ ΚΑΒΙΛΟΥΤΑΙΝΟΥ [ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ' ΜΕΤΑΞΥ ΑΓΓΛΩΝ ΚΑΙ ΓΑΛΛΩΝ

Τὰ δύο καμάκια εἶχαν κτυπήσῃ συγχρόνως τὸ κουλαμμάκ. Ἀλλὰ τὸ μὲν καμάκι τοῦ Ἀγγλοῦ το εἶχε κτυπήσῃ εἰς τὸ ἐπίσω μέρος τοῦ σώματος, κοντὰ εἰς τὴν οὐράν, τὸ δὲ καμάκι τοῦ Δουκρὲ εἶχεν ἐπιτύχη τὸ ἀριστερὸν πτερύγιον, εἰγεν εἰσδύση εἰς τὴν καρδίαν καὶ εἶχε κάμη τὸ κουλαμμάκ νὰ βγάλη κόκκινον ἄφρον ἀπὸ τοὺς ρωθωνάς του.

Τὶ θὰ ἐγίνετο τώρα; Δὲν ἦτο δυνατόν νὰ γίνῃ οὔτε μοιρασία κἂν. Καὶ οἱ Γάλλοι το ἤθελαν τὸ κῆτος ὄλο ἰδικὸ των, καὶ οἱ Ἀγγλοὶ το ἤθελαν ὄλο διὰ τὸν ἑαυτὸν των.

Δι' αὐτὸ, τὴν στιγμὴν που οἱ ναῦται τοῦ κ. Ἐρτώ ἄρχισαν νὰ ετοιμάζουσιν τὸ σχοινί διὰ νὰ δέσουν τὸ κῆτος ἀπὸ τὴν οὐράν καὶ νὰ τὸ ρυμουλκήσουν, οἱ ναῦται τοῦ κ. Στρώκ ἐσπευσαν νὰ τοὺς μνηθθοῦν.

Καὶ τότε, οἱ Ἀγγλοὶ, μετὰ ὀλίγα γαλλικά που ἤξευραν καὶ ὀμιλοῦσαν, ἄρχισαν νὰ φωνάζουσιν:

— Ἀνοιχτά! οἱ φραντζέζικες βάρκες, ἀθάρα! ἀνοιχτά! — Σὲς τραβάτε ἀνοιχτά! ἐφώνασεν ὁ ὑποπλοίαρχος Ἀλλότ.

— Αὐτὴ ἡ γάλαινα εἰνε δικαιοματικῶς δική μας! ἐφώνασεν ὁ ὑπαρχος τοῦ «Ρέπτωνος».

— Ὅχι! εἰνε δική μας καὶ ἀποκλειστικῶς δική μας! ἀντεφώνησεν ὁ ὑπαρχος τοῦ «Ἀγίου Ἐνώχ».

— Δέστε τῆν! διέταξεν ὁ Ἀγγλος.

— Δέστε τῆν! διέταξεν καὶ ὁ Γάλλος.

Εὐθὺς ἡ φαλαινὴ τοῦ ὑποπλοίαρχου Ἀλλότ ἐπεσε δίπλα στήν φαλαιναν καὶ τὴν ἔδρασε, ἐνῶ τὸ ἴδιον ἐκαμναν καὶ οἱ ναῦται τοῦ «Ρέπτωνος». Ἀφοῦ τὴν ἔδρασαν, ἄρχισαν νὰ τραβοῦν, οἱ Γάλλοι πρὸς τὸ πλοῖόν των καὶ οἱ Ἀγγλοὶ πρὸς τὸ ἰδικόν των. Ἐννοεῖται ὅτι οὔτε οἱ μὲν οὔτε οἱ δὲ κατῳρθοσαν νὰ προχωρήσουν. Ἐτραβοῦσαν ὀλίγως τὸσον δυνατὰ τὰ κουτιά, ὥστε μετ' ὀλίγον ἐκόπησαν τὰ σχοινία καὶ τῶν δύο λέμβων συγχρόνως.

Ἡ θάλασσα ἔβρασεν, ἔγινε κατάσπρη. (Σελ. 363, στήλ. α')

Ἐσπευσαν τότε αἱ λέμβοι ἐναντίον ἀλλήλων. Φόβος εὐλογος ἦτο μὴ πιασθοῦν οἱ ναῦται στὰ χέρια. Τὰ ὄπλα δὲν ἔλειπαν: εἶχαν καὶ καμάκια καὶ λόγχας καὶ σπατιά, χωρὶς νὰ λογαριασώμεν τοὺς μεγάλους ναυτικούς συγγιάδες, ποὺ κρατοῦν πάντοτε μαζί των οἱ ναῦται. Ἦτο κίνδυνος μήπως κυθῆναι αἶμα, εἰς ὅτου προφθάσουν καὶ τὰ δύο πλοῖα καὶ τὴν ἀποτελείωσιν τὴν ναυμαχίαν, τὴν ὅποιαν ἦσαν ἐτοιμοὶ ν' ἀρχίσουν αἱ φαλαινίδες των. Τὴν στιγμὴν αὐτὴν, ὁ Ἀγγλος ὑπαρχος με ὠργισμένον τόνον καὶ με ἀπειλητικὰς χειρονομίας, ἐφώνασεν πρὸς τὸν κ. Ἐρτώ, εἰς γαλλικὴν γλῶσσαν.

— Ἐχετε λοιπὸν τὴν ἀξίωσιν νὰ λέτε πῶς αὐτὴ ἡ γάλαινα εἰνε ἰδικὴ σας;... Σὰς εἰδοποιῶ ὅτι δὲν θὰ σας ἀφίσωμεν νὰ τὴν πάρετε;

— Καί, ἐσεῖς, ποῦ βασιφτετε τὰς ἰδικὰς σας ἀξιώσεις;... ἀπήγγησεν ὁ κ. Ἐρτώ, ἀφοῦ ἐνευθεν εἰς τοὺς δύο ὑποπλοίαρχους νὰ μὴ ἀναμιχθοῦν εἰς τὴν φιλομεικίαν.

— Καὶ τὸ ἐρωτᾶτε κὶ ὄλας; — Μάλιστα! τὸ ἐρωτῶ.

— Μάθετε λοιπὸν, ἐφώνασεν ὁ Ἀγγλος, εἰνε ἡ γάλαινα ἤρκετο ἀπὸ τὸ δικὸν μας μέρος καὶ ὅτι οὔτε θὰ τὴν ἐδέλεπατε, ἂν δὲν τῆς ἐκόδαμεν ἡμεῖς τὸν δρόμον.

— Κ' ἐγὼ σας βεβαίω ὅτι εἰνε δύο ὦρες τώρα που τὴν κυνηγοῦμεν.

— Ὑστερα ἀπὸ ἐμάς!... ἐφώνασεν ὁ κ. Στρώκ.

— Ὅπως δὲ ἦτοτε, ἀπὸ τὸν «Ἀγιον Ἐνώχ» τὴν πρωτοεἶδε ὁ σκοπὸς, ἐνῶ